

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΣΥΓΚΛΗΣΙΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ
ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

23 Ιανουαρίου 2024

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀδελφοί,

Μέ τήν χάρη τοῦ Δωρεοδότη Θεοῦ εἰσήλαμε
στόν νέο ἐνιαυτόν 2024 τῆς χρηστότητός Του καί
δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νά Σᾶς εὐχηθῶ υἰγεία,
δύναμη, πίστη καί κάθε εὐλογία παρά Θεοῦ στήν
ἀποστολή μας.

Ἀποφάσισα νά συγκαλέσω τό σῶμα τῆς Ἱερᾶς
Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας σέ
ἔκτακτη συνεδρία λόγω τῆς ἰδιάζουσας
ἐπικαιρότητας καί δή, μέ τήν ἀφορμή τοῦ ὑπό
ψήφιση νέου νόμου γιά τόν πολιτικό γάμο τῶν
ὁμόφυλων ζευγαριῶν καί γιά διατάξεις ἐπιμέρους
υἰοθεσίας τέκνων ὑπ' αὐτῶν.

Συνεπῶς, πρόκειται γιά μία νέα
πραγματικότητα, πού στόχο ἔχει ὄχι μόνο νά
ἀλλοιώσει τήν κοινωνική συνοχή τῆς πατρίδος μας,
ἀλλά καί νά εἰσαγάγει «*νέες μορφές οἰκογενείας*»,

καθώς και νά κανονικοποιήσει τήν σχέση μεταξύ ατόμων τοῦ ἰδίου φύλου.

Παράλληλα, δημιουργοῦνται πολλές προκλήσεις ταυτότητος τοῦ ἱεροῦ καί «μεγάλου», κατά τόν Ἀπόστολο τῶν ἔθνῶν Παῦλο¹, μυστηρίου τοῦ γάμου, θίγονται τά παραδοσιακά πρότυπα τοῦ πατέρα καί τῆς μητέρας, ἐνῶ ἐπιχειρεῖται ἀλλαγὴ στίς διατάξεις τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου, μέ κεντρική βεβαίως αὐτήν τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας.

Πολλές εἶναι οἱ φωνές πού ἀκούγονται. Μεγάλη ὅμως καί ἡ ἄγνοια πού ἐπικρατεῖ. Κυρίως δέ ἡ ἄγνοια περί Θεοῦ, ἡ ὁποία σκοτίζει τόν ἀνθρώπινο νοῦ. Ὁ λόγος τοῦ μεγάλου Πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας, Ἀγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ εἶναι χαρακτηριστικός: *«Τό τοίνυν κακόν ἐστίν, ὡς προέφην, ἡ ἄγνοια τῆς ἀγαθῆς τῶν ὄντων αἰτίας· ἣτις τόν μέν νοῦν πηρώσασα τόν ἀνθρώπινον, τήν αἴσθησιν δέ τρανῶς διανοίξασα, τῆς μέν θείας γνώσεως παντελῶς αὐτόν ἀπεξένωσεν»*².

Ὡστόσο, πολλές εἶναι καί οἱ ἀντιδράσεις τοῦ πιστοῦ λαοῦ, στίς ὁποῖες, οὔτε μποροῦμε νά

¹ Ἐφ. 5,32.

² Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, *Πρός θαλάσσιον*, PG90, 257A.

κωφεύσουμε, ούτε βεβαίως νά τίς παραθεωρήσουμε.

Στό σημείο αυτό, θά ήθελα νά έκφράσω θερμές εύχαριστίες πρός ὅλους τούς ἀγίους ἀδελφούς, πού ἐξέφρασαν δημόσια τίς θεολογικές τους θέσεις καί νά ξεκαθαρίσω πώς ἀπό ἐδῶ καί στό ἐξῆς θά ὀμιλήσει ἡ Ἱεραρχία. Ἡ συνοδική φωνή μας, πού ἀποτελεῖ τήν ὕψιστη ἔκφραση ἐκκλησιολογικοῦ φρονήματος καί πράξεως τῆς Ἐκκλησίας.

Στήν ἔκτακτη αὐτή συνεδρία, ἐπιθυμῶ νά διατηρήσουμε ἄρρηκτη τήν ἐνότητά μας καί προσεύχομαι στόν Πανοικτίρμονα Θεό νά μᾶς φωτίσει γιά τίς ἀποφάσεις, τίς δύσκολες ἀποφάσεις, πού πρέπει νά λάβουμε.

Παρακάλεσα τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαο νά εἶναι ὁ εἰσηγητής μας, μέ θέμα: *«Ἐκκλησία καί θέσπιση γάμου μεταξύ ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου»*, τόν ὁποῖον μάλιστα καί θερμότατα εύχαριστῶ γιά τήν εύγενῆ θετική ἀνταπόκρισή του.

Ἄλλωστε, ἡ ιδιότητά του ὡς συνοδικοῦ προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς

Βιοηθικῆς τόν καθιστᾶ καθ' ὕλην ἄρμόδιο καί ἐξειδικευμένο εἰσηγητή.

Ὡστόσο, πρὶν τόν καλέσω νά λάβει τόν λόγο γιά νά ἐπακολουθήσει ὁ γόνιμος διάλογός μας, ἐπιτρέψτε μου νά προβῶ σέ μερικές ἐπισημάνσεις.

Βρισκόμαστε σέ μία ἱστορική στιγμή. Σέ μία καμπή γιά τήν ἀποστολή καί τόν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας σέ ἕναν βαθειά θρησκευόμενο καί πιστό λαό.

Βλέπουμε, ὡστόσο, νά προκύπτουν μερικά βασικά ἐρωτήματα, ἥτοι, κατά πόσον ὁ βιβλικός ἀξιακός κώδικας παραμένει ἡ βάση τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας μας· κατά πόσον ἡ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου ἀποτελεῖ ἀκόμα τήν βάση γιά τήν καθιέρωση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων· κατά πόσον ὁ ἄκρατος δικαιωματισμός περιορίζει τό δῶρο τῆς ἐλευθερίας ἐκάστου ἐξ ἡμῶν, καί κατά πόσον ἡ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν χρειάζεται πρότυπα στά πρόσωπα τοῦ πατέρα καί τῆς μητέρας.

Πιστεύω ἀκράδαντα πῶς ὁ ἅγιος Μεσογαίας θά φωτίσει, μέ τίς γνώσεις καί τήν ἐμπειρία του, τόσο

τήν βιολογική, ὅσο καί τήν θεολογική πλευρά τοῦ θέματος.

Δέν πρέπει ὅμως νά λησμονήσουμε ὅτι εἴμαστε ποιμένες. Σέ ἐμᾶς ἐπαφίεται ἡ χρήση τόσο τῆς ἀκρίβειας, ὅσο καί τῆς οἰκονομίας, ἀφοῦ ἔχουμε νά κάνουμε μέ ἀνθρώπινες ψυχές, πού πρέπει νά ἀγωνισθοῦμε γιά νά τούς δείξουμε τόν δρόμο τῆς μετανοίας, τόν δρόμο τῆς σωτηρίας.

Δέν εἴμαστε ἐμεῖς πού θά κρίνουμε, ἀλλά ὁ Θεός. Ὅμως, δέν εἴμαστε πάλι ἐμεῖς αὐτοί, πού μπορούμε νά δεχθοῦμε ὅποιαδήποτε ἀλλοίωση τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου.

Εἴμαστε οἱ συνεχιστές τῶν Ἀποστόλων καί ἔχουμε τήν ἱερή εὐθύνη νά φέρουμε εἰς πέρας τό βαρύ ἔργο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Παρά τά ἐλαττώματα καί τίς ἀδυναμίες μας, γνωρίζουμε τό μονοπάτι, πού μέ ἀσφάλεια ὀδηγεῖ στή σωτηρία.

Πέραν ὅμως τούτων, κρίνω σκόπιμον νά θέσω ὑπ' ὄψιν ὅλων σας μία ἐπιστολή μου πρὸς τόν Πρωθυπουργόν μας κ. Κυριάκον Μητσοτάκη, ἡ ὁποία ἀπό τά μέσα ἐνημερώσεως κακοποιήθηκε

σκόπιμα για να δημιουργήσει προβλήματα στις μεταξύ μας αδελφικές σχέσεις:

«Αριθμ. Πρωτ. 1/ΕΞ/8922/2023

Έν Αθήναις τῇ 29ῃ Δεκεμβρίου 2023

Πρός: Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργό τῆς Ἑλλάδος
κ. Κυριάκο Μητσοτάκη

Ἐξοχώτατε κ. Πρωθυπουργέ,

Θά ἤθελα και πάλι νά σᾶς εὐχηθῶ χρόνια πολλά για τίς γιορτές τῶν ἡμερῶν καί πολλή δύναμη καί ἀντοχή στήν ἀντιμετώπιση τῶν πολλῶν προβλημάτων τῆς ἐποχῆς μας καί τῆς χώρας μας.

Πρό ὀλίγων ἡμερῶν συναντήθηκα μέ τά ἡγουμενοσυμβούλια τῶν μοναστηριῶν τῆς ἐπαρχίας μου (Ἰ. Μ. Πετράκη, Ἰ. Μ. Πεντέλης). Τό θέμα μας ἐπικεντρώθηκε στήν οἰκονομική κατάσταση τῆς ἐποχῆς μας καί τήν ἀναζήτηση τρόπων οἰκονομικῆς συμπαραστάσεως στήν οἰκογένεια ἀπό μέρος τῶν μοναστηριῶν πού δύναται νά συμπαρασταθοῦν.

Τρία είναι τά σημεία στά όποία σταθήκαμε περισσότερο. Α) Φοιτητική στέγη, Β) Τό πρόβλημα τής ύπογεννητικότητας, Γ) Στέγη για τά νέα ζευγάρια.

Έπί τούτων τών θεμάτων έχουμε προτάσεις. Θά ήθελα κατ' άρχήν νά συζητήσουμε έπ'αύτων. Άν κάπου καταλήξουμε νά δώσουμε συγκεκριμένες όδηγίες καί κατευθύνσεις.

Όταν θά έχετε όλίγον χρόνο καί νομίζετε, ότι μπορούμε νά προχωρήσουμε, περιμένω τήν πρόσκλησίν σας».

Ό κ. Πρωθυπουργός, μοϋ έκανε τήν τιμή νά μέ έπισκεφθεϊ στίς 8-1-2024, καί μετά άπό συζήτηση, καταλήξαμε στό πρόσωπο, πού θά μπορούσε νά είναι ό σύνδεσμος για τήν ύλοποίηση αύτου του άναπτυξιακού προγράμματος.

Τελειώνοντας τήν συζήτησή μας, μέ ένημέρωσε για τίς προθέσεις του νά φέρει σχέδιο νόμου, που θά άφορᾶ στόν πολιτικό γάμο για τά όμόφυλα ζευγάρια, ό όποϊος θά άποκλείει τήν τεκνοθεσία άπό παρένθετη μητέρα καί θά άποβλέπει μόνο στήν υίοθεσία παιδιών.

Ἀπάντησα στὸν κ. Πρωθυπουργό, ὅτι τὸ ζήτημα αὐτό, δέν εἶναι θέμα ἑνὸς προσώπου, ἀκόμη καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἀλλὰ πρόταση καὶ ἀπόφαση ὅλης τῆς Ἱεραρχίας. Τίποτε περισσότερο.

Ἄς σταθοῦμε, λοιπόν, ἅγιοι ἀδελφοί στό ὕψος τῶν περιστάσεων. Ἄς παρακαλέσουμε τὸν Πανάγιο Θεό νά μᾶς φωτίσει καὶ ἅς ἀναφωνήσουμε ἐν πλήρει ἐνότητι: «*Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου*»!